poismees. Kui nemmad lõunat ollid sõnud ja ka jonud, siis läksid keled lahti ja aeasid mõnda lõbbust jutto. Korraga jäi maea perremees mõttete sisse waggusi seisma nenda, et wõerad sedda immeks pannid; sest ta olli enne sedda wägga lahke juttomees olnud. Kui wõerad esmalt ollid immeks pannud, siis küssisid wimaks, miks pärrast temma korraga nenda waggusi jänud, kostis temma: „Minna hakkasin ühhe asja peale mõtlema, mis immelik ja mis äkkiste minno mele tulli, kui immelik ajalik ello luggo ma peal on. Kõik pallusid ühhest suust, et ta neile sedda peaks räkima, mis neile kõigile suurt lõbbo teeks. Kui ta olli esmalt tükki aega järrele mõttelnud, hakkas siis wimaks räkima:

„Wadake sõbrad! teie wõite Londoni linnas Tamps-aedas igga päew üht wanna meest nähha, kes seal rist teede peal ulitsad puhtaks pühhib. Seal ei olle nüüd muud immelikko asja temma jures nähha; agga kõik seal ümber kauda rahwas teadwad sedda, et se wanna mees mitte ennam armo-anniks rahha wasto ei wõtta, kui üks koppik igga ühhe käest korralt. Pistab mõnni rikkas temmale ennam, ehk ka ühhe rubla peuse, siis annab kohhe sedda teist taggasi ja ühhe koppika peab ta ommale. Sedda pannid mitto immeks, kellele ta rahha taggasi annud ja katsus teist korda selsammal päewal jälle anda Nenda läks kõik lin sedda jutto täis, et se wanna mees, kes seal aedas ulitsaid pühhib, mitte ennam kingitust wasto ei wõtta, kui üks koppik korralt, sedda teist annab temma taggasi. Lusti pärrast katsusid paljo sedda järrele ja leidsid nenda tõssi ollewad ja nenda jooksid weel paljo nalja pärrast senna, et se wannamees paljo rahha sai ja suurt rikkust ommale korjas. Ja se mees, minno sõbrad! — se mees ollin minna isse! Kaua, kaua aja eest käis mo kässi wägga waeseks ja kui ma ütlen: sandiste nenda, et nälg mind piddi tapma ja suur hädda mind sundis ulitsaid pühkima ja kerjamisega ennast toitma ja se assi läks mul nenda korda, et ma selle maea ostsin ja ni paljo rahha weel korjasin et nende kassudest priskeste woin